

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 52. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207709613088/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Den bragte ind i Verden Livets Fjender:
Død, Pest og Avind, Sjølekamp og Trivi;
Af Guld og Vellyst den et Riis os binder,
Og saarer os med Angers skarpe Pii;
Den daarer os med Løn, som Ingen vinder,
Hvorefter Alle gaac med samme Ill,
Med samme Lyst, som Pigen efter Plitter,
Som efter Skinke døbte Isra'liter.

Den bringer til hvert Hoved Martyrglorien,
Til hver en Pande Tornekronens Ziir;
Med løst Hæder den vort Bryst indvier
I Undergangens Time til Victorien.
Kast blot opmærksom Øiet paa Historien
Og see hvor Alt tilsidst kun Navne bli'er,
Hvor Storhed, Ære, Kraft og Haab forsvinder,
Hvor Mindet selv fortrænges kan af Minder!

Døg — midt i Sjælens Kamp og Livets Tæring,
Den slynged om vor Tinding Taalmod's Krands,
Fremkaldte, som af Mørket Stjernens Glands,
Et luttret Bryst af Lidenskæbers Gjæring;
Den gav til Aanden Tankens rene Næring,
Til Hjertet Skjønheds, Kjærlighedens Sands;
Til Gjengjæld os før Paradisets Have,
Udødeligheds 'tro ved Vønners Grave.

-- Men til mit Par igjen, som jeg forlod,
Da paa min Vei jeg Stammefa'eren mødte,
Da mine Saar ved Syn af Adams bløde,
Mens jeg ved Kundskabsstræet stille stod.
Til Dandserinden nu paa staa'nde Fod!
Som Tanken let, skal Scenen hurtig flytte:
Indhente snart jeg skal, hvad tabt er vorden.
Uorden har jeg ei, skjøndt ingen Or d e n.

Det er en yndig Aften — Himlen breder
For Øiet ud sit Teit af blaa Azur,
Mens for den lette Zephyr Stilhed reder
Et Leje hos den slumrende Natur.
Fra Lundens Hegn, fra Skovens grønne Buur,
Hvis dunkle Hvalving Faglechoret freder,
Lød Gjøgens Kuk og Nattergalens Sang:
Snart Tønen døde — snart den atter kiang.